

Kada boli sloboda govora

Demokratija je ključna za život u miru i slobodu u današnjem svijetu. Ljudi mogu biti slobodni, rasti i napredovati kada možu živjeti i govoriti ono što žele.

Demokratija se mora zaštititi kako bi se ostvario takav napredak. Moral i zakoni su oni koji to omogućavaju. Kada ste moralni, onda zaslužujete poštovanje. Poštovanje dozvoljava da se sve ideje iskažu i saslušaju. U takvom okruženju, niko neće preći granicu ili se naliutiti, čak i onda kada se protivi tim idejama.

Zakoni određuju granice slobode u demokratiji. Možete se posvađati s nekim, ali mu ne možete nauditi. Možete kritikovati svoju zemlju, ali ne možete djelovati kao separatistički pokret. Možete kritikovati ljudе, ali ih ne smijete vrijedati ili ih provocirati. Paragraf 2, Član 10 Konvencije o ljudskim pravima jasno određuje granice koje ima sloboda govora.

Kritika je demokratsko pravo koje održava društvo i čini ga zdravim i jakim, ali uvrede nastoje ništa drugo nego ušutkati drugu stranu. To je poraz, slabost i zlo koje šteti društvu, kao takvom.

Prošlosedmični napadi na Charlie Hebdo su bili bez sumnje kukavički potezi. Neka Allah da hrabrost porodicama onih koji su ubijeni u ovim napadima. Islam najstrožije osuđuje takva barbarska djela. Ovi napadi su nas ponovo podsjetili na jednu bitnu činjenicu, a to je da su moralne vrijednosti islama izvor mira.

Moramo pažljivo razmotriti koncept „slobode govora“ koji se ističe otkako se desio ovaj incident. Ako vrijeđate ono što je nekom sveto, onda tu završava sloboda govora. Ako se kleveta smatra slobodom govora u demokratiji koju štiti zakon, onda je tu kraj demokratije. Kada nestane demokratija, neki ljudi će se okrenuti anarhiji i nasilju. Vrijeđanje izaziva ljutnju, a ne slobodu. Oni jačaju mržnju i agresiju, ne demokratiju. Oni potiču neznanice da djeluju i bude one koji su bijesni.

Samo oni koji ne razmišljaju razumno mogu poistovjetiti vrijeđanje sa humorom. Sramotna slika ili crtež neće nasmijati neki dio društva. To nije poruka od društvene važnosti koja će nekoga nečemu naučiti ili ga unaprijediti. Ona će samo izazvati mržnju i stvoriti jaz.

Bol koja se stvara je rezultat toga. Jedan dio društva pretrpio je ogromnu bol kada je napadnuto ono što je njima sveto, a to je sada teško ispraviti. Nije u pitanju sloboda govora. To je udar na temelje demokratije. Ono je utjecalo na to da se zajednice u Evropi suočavaju sa ogromnim poteškoćama. To je potez koji ima za namjeru da liši nekoga ko živi u demokratskom društvu slobode da ima vlastiti identitet. Drugačije rečeno: „Koristim se uvredama kako bih se borio protiv onoga u što ti vjeruješ.“

Slogan „pero je moćnije od barbarizma“ je zasigurno tačan. Međutim, insistiranje na vrijeđanju onoga što je sveto muslimanima je samo još jedan oblik barbarizma za koji je zaslužno pero. Ako neki časopis želi eliminisati radikalizam, to najbolje može učiniti onda kada ne napada islam niti njegove vrijednosti.

Upečatljiva i pohvalna bila je reakcija cijelog svijeta na terorizam u trenutku kada su se desili napadi u Francuskoj. Rečeno je da je barbarizam neprihvatljiv za bilo koju zemlju i vođe države. To nije bilo riješenje problema, ali je ipak bilo za pohvalu. Međutim, i dalje je neprihvatljivo klasificiranje različitih teoristčkih akata i odbijanje isključivo onih koji poguđaju samo vašu zemlju i društvo.

Te iste sedmice kada se desio napad na Charlie Hebdo, počinjen je gnusan zločin u 16 gradova i sela u Nigeriji. Oko 2000 muškaraca, žena i djece, te starijih su ubijeni; mnoge kuće su zapaljene i oko 20 000 ljudi je bilo primorano na bijeg. Neki su se utopili u jezeru Čad nastojeći da pobednu, dok se drugi suočavaju sa gladi i bolesti na malim otocima u zoni u kojoj se nalaze. Napadi u Siriji su se također nastavili. Oko 36 ljudi se smrzlo zbog blokade pojedinih područja. Napadi u Iraku su i dalje u punom jeku.

Sve ovo su teroristički akti. Terorizam se nastavlja i sada kada čitate ove redove. Stoga, ako postoji borba protiv terorizma, ona se mora naći i u ostalim područjima. Ne postoji razlika između ljudi koji žive u različitim dijelovima svijeta, između onih koji protestuju i onih koji šute.

Naravno, postoje lekcije koje islamski svijet mora naučiti iz terora u Francuskoj i širom svijeta, te postoje rješenja na koja se moramo fokusirati. Kako uvijek kažem, na radikalizam se odgovara Kur'anom. U tom procesu, vrijeđanje svega onoga što je sveto pod izlikom da je riječ o slobodi štampe, ili posmatranje toga kao pobjede, samo će otvoriti vrata nevoljama. Oni koji žele iskazati svoje ideje koristeći se uvredama, koji lišavaju druge mogućnosti da im odgovore, samo potiču izolaciju i ljutnju u društvu u kojem žele živjeti. „Slobodna“ Evropa zato mora redefinirati koncept slobode ideje, ako želi da zadrži jaku demokratiju i obuzda teror.

Arab News:

<http://www.arabnews.com/columns/news/690781>

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/kada-boli-sloboda-govora>